

✠
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΑΤΡΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ο Αντι-οικουμενισμός στήν Σερβία και την Ελλάδα

*Ο Επίσκοπος Αρτέμιος και ο Μητροπολίτης Κυπριανός:
υπάρχει ένδεχόμενο να δώσουν από κοινού μία αξιόπιστη
Αντι-οικουμενιστική Μαρτυρία;*

† *Επισκόπον Ωρεών Κυπριανού,
Αναπληρωτού Προέδρου*

Τις ημέρες αυτές, στις αρχές της Νηστείας των Αγίων Αποστόλων, 5/18.6.2012, συνεδέθη παραδόξως για μία ακόμη φορά ή Ιερά Σύνοδος των Ενισταμένων, υπό τον Σεβασμ. Μητροπολίτην κύριον Κυπριανόν, με την κίνησι του Επισκόπου Ράσκας και Πριζρένης κ. Αρτεμίου του Πατριαρχείου Σερβίας¹.

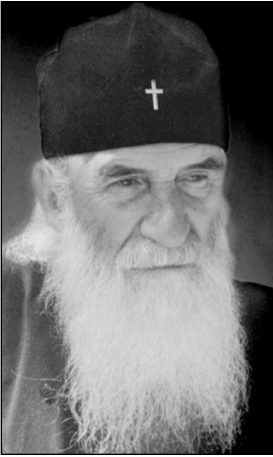
Θεωρούμε λοιπόν, ότι έχει ώριμάσει πλέον ο καιρός για να διατυπώσωμε ώρισμένες Βασικές Αρχές επί του θέματος αυτού, προκειμένου, εκτός των άλλων, να αποσαφηνισθῆ πλήρως τὸ Πλαίσιο Κριτηρίων, γιὰ μία πιθανή ἀπό κοινού αξιόπιστη Αντι-οικουμενιστική Μαρτυρία τῶν δύο Αρχιερέων.

* * *

α. Προϋποθέσεις Αντι-οικουμενιστικῆς Γνησιότητος

1. Ἐὰν ὁ Ἐπίσκοπος Ράσκας καὶ Πριζρένης κ. Αρτέμιος (ἐφ' ἐξῆς: †**Ε.Ρ.Π.Α.**), ἀσπάζεται τὴν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως τεκμηριωμένη ἀποψι, ὅτι ὁ Διαχριστιανικὸς καὶ Διαθρησκευτικὸς Οἰκουμενισμὸς συνιστᾷ δεινὴ ἐκκλησιολογικὴ ἐκτροπὴ ἐκ τῆς Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παραδόσεως, τούτέστιν «παναίρεση», τὴν «μεγαλύτερη ἐκκλησιολογικὴ αἵρεση στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας», «μὲ βαρύτερες σωτηριολογικὲς ἐπιπτώσεις»², τότε φρονεῖ ὀρθῶς.

2. Ἐὰν ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.** ἐξακολουθῆ νὰ σέβεται τὴν θεοφώτιστον

ἄποψι τοῦ ἐν Ἁγίοις Γέροντός του π. Ἰουστίνου Πόποβιτς († 1979), ὅτι ἡ συμμετοχὴ στὴν *Οἰκουμενικὴ Κίνησι* ἀποτελεῖ «ἀνήκουστον προδοσίαν», «ἐξευτελισμὸν δουλικόν», «οἰκτρῶς καὶ φρικωδῶς ἀντιαγιοπαραδοσιακὴν στάσιν», «ἀνορθοδοξίαν καὶ ἀντιορθοδοξίαν ἀποκαλυπτικῶς φρικαλέαν», «ταπεινωσιν τερατώδη»³, τότε ὄντως ὀρθοφρονεῖ.

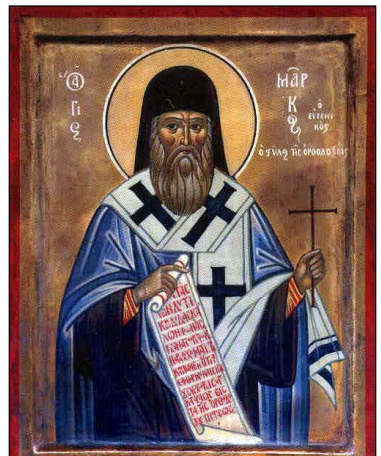
3. Ἐὰν ὁ **†Ε.Ρ.Π.Α.** συμφωνῇ μὲ τὸν ἀείμνηστο Γέροντα Παῖσιον († 1994) καὶ τὴν πρακτικὴν του, βάσει τῆς ὁποίας «διέκοπτε τὶς σχέσεις του ἢ ἀπέφευγε νὰ δη κληρικοὺς ποὺ συμμετείχαν σὲ κοινὲς προσευχὲς μὲ ἑτερο-

δόξους»⁴, τότε πράγματι ὀρθοπράττει.

4. Ἐὰν ὁ **†Ε.Ρ.Π.Α.** πιστεύη εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ ἐν Σερβίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εὐρίσκεται σὲ δεινὴ ἐκκλησιολογικὴ πτώσι μετέχουσα στὴν *Οἰκουμενικὴ Κίνησι*, ἐφ' ὅσον –κατὰ τὴν ὀρθοτομοῦσαν Ἀκαδημαϊκὴν Θεολογίαν– τοῦτο δὲν εἶναι σύμφωνο «πρὸς τὰς θεωρητικὰς ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν μακραίωνα Παράδοσιν Αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ προᾶξιν τῶν Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων Αὐτῆς»⁵, τότε ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας.

5. Ἐὰν ὁ **†Ε.Ρ.Π.Α.** πιστεύη εἰλικρινῶς στὴν πατροπαράδοτη προᾶξι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀποτειχίσεως, ὅπως αὐτὴ ἔχει ἐκφρασθῆ διαχρονικῶς καὶ κυρωθῆ συνοδικῶς, ὡς τοῦ ἐσχάτου καὶ σωτηριώδους μέσου ἀντιμετωπίσεως «πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως»⁶ μιᾶς αἰρέσεως, τότε βεβαίως καὶ ἀληθῶς ὀρθοδοξεῖ.

6. Ἐὰν ὁ **†Ε.Ρ.Π.Α.** φρονῇ μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Μάρκο Εὐγενικό, δηλαδὴ μὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὅτι «ἅπαντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλοι, πᾶσαι αἱ Σύνοδοι, καὶ πᾶσαι αἱ θείαι Γραφαί, φεύγειν τοὺς ἑτερόφρονους παραινοῦσι καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας διῖστασθαι»⁷, ἔτι δὲ ὅτι «ὅσον ἀποδιῖσταμαι» τῶν φιλενωτικῶν Λατινοφρόνων, «ἐγγίζω τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἁγίοις Πατράσι· καὶ ὡσπερ τούτων χωρίζομαι, οὕτως ἐνοῦμαι τῇ Ἀληθείᾳ καὶ τοῖς

ἀγίοις Πατράσι καὶ Θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας»⁸, τότε ὅπωςδήποτε πατροφρονεῖ.

7. Ἐάν, τέλος, ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.** ἔχη τὴν πεποιθήσιν, ὅτι οἱ ὅποιοςδήποτε ποινές, στὶς ὁποῖες ὑποβάλλονται οἱ ὀρθοδόξως Ἀποτειχισμένοι ἀπὸ τοὺς ἑτερόφρονους καὶ ἑτεροδιδασκάλους, συνιστοῦν διωγμὸν πίστεως⁹ καὶ ἐπομένως εἶναι ὄχι μόνον ἀντικανονικὲς-ἄκυρες-ἀνυπόστατες, ἀλλὰ καὶ προσελκύουν πλουσιωτέρας τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ¹⁰ ἐπὶ τοὺς Ἀποτειχισμένους, τότε δικαίως ἐκφράζει «τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα»¹¹.

* * *

β. Βασικὸ Πλαίσιο Κριτηρίων

1. Ἐφ' ὅσον ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.** συγκεντρώνει εἰς ἑαυτὸν τὶς ἐπτὰ ἀνωτέρω ἐπαρκεῖς Προϋποθέσεις Ἀντι-οικουμενιστικῆς Γνησιότητος, τότε οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ εἶχαν καμμίαν ἀπολύτως ἐπιφύλαξι στὸ νὰ κοινωνήσουν πάραυτα μαζί του ἐκκλησιαστικῶς, ὄχι βεβαίως μέσῳ μιᾶς διαδικασίας ἀλληλο-υπαγωγῆς, ἀλλὰ στὴν προοπτικὴ πάντοτε τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐνισχύσεως τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ καὶ μιᾶς ἐλπιδοφόρου Ἀντι-οικουμενιστικῆς Μαρτυρίας.

2. Δοθέντων τῶν ἀνωτέρω, ἐγείρονται τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

- **Ἄρά γε**, ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς ἀρνήσεως ἀπὸ τὸν †**Ε.Ρ.Π.Α.** ἑνὸς τοιούτου ἐνδεχομένου Κοινῆς Μαρτυρίας; ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς σχεδὸν ἀπαξιώσεως τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν Ἱεράς Συνόδου;

- **Ἄρά γε**, πράττων τοιοῦτοτρόπως ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.** δὲν αὐτο-αναιρεῖται καὶ αὐτο-εκτίθεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἐργάζεται κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ μὲ *Συνέπεια-Συνέχεια-Αξιοπιστία* ἔναντι τῆς Καθολικῆς Συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας;

3. Ἐν τῇ βεβαιότητι, ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ †**Ε.Ρ.Π.Α.** εἶναι ἀτελής, παρεξηγήσιμος καὶ βραχυπρόθεσμος, ἐφ' ὅσον παραβλέπει παραδόξως τὴν συνεργασίαν μὲ ὄντως Ὄρθοδόξους καὶ λησμονεῖ ἀνεπιτρέπτως τὰ στοιχεῖα ἑνὸς Βασικοῦ Πλαισίου Κριτηρίων διασφαλιζόντων τὴν συνεργασία αὐτῇ, ὑπενθυμίζομε αὐτὰ πρὸς συνειδητοποίησιν τῆς *συγγενείας* μας, ἡ ὁποία ἀπωθουμένη καὶ κρυπτομένη, βλάπτει αὐτὸν καὶ τὴν προοπτικὴ τῆς κινήσεώς του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Πρῶτον. Οἱ Ὄρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταί, οἱ ἀνήκοντες στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἔχουν ἀποτειχισθῆ νομίμως καὶ κανονικῶς ἀπὸ τοὺς

Νεοημερολογίτας Οικουμενιστάς (1924 έ.), δηλαδή ἔχουν πράξει ὅ,τι πράττει σήμερα μετά ἀπό ἐνεήντα ἔτη ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.**

• **Οἱ πηγές** μαρτυροῦν, ὅτι οἱ Μεταρρυθμισταὶ τοῦ 1924 εἶχαν προσδώσει στοῦ Ἡμερολογιακοῦ μίαν σαφεστάτη οἰκουμενιστικὴν διάστασιν, ἐφ' ὅσον ἐνεργούσαν μὲ τὴν αἰσθησι ὅτι ἀποτελοῦν «μέλη τῆς παγχριστιανικῆς ἀδελφότητος»¹² καὶ θεωροῦσαν τὸ Νέο Ἡμερολόγιο ὡς «τὸν πρῶτον λίθον διὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐνώσεως πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ»¹².

Δεύτερον. Οἱ τρεῖς Μητροπολίται: ὁ Δημητριάδος Γερμανός, ὁ πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος, κατὰ τὸ ἔτος 1935 ἀπετειχίσθησαν ἀπὸ τοὺς Νεοημερολογίτας Οἰκουμενιστάς καὶ συνεκρότησαν καὶ ὠργάνωσαν τὸ Ἀκαινοτόμητον Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δηλαδή ἔπραξαν ὅ,τι πράττει σήμερα μετά ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἔτη -καὶ ὀφείλει περαιτέρω νὰ πράξῃ στὴν Σερβία- ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.**

• **Οἱ πηγές** μαρτυροῦν μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος († 1938), δηλαδή ὁ Μεταρρυθμιστὴς τοῦ 1924, εἶχε ἐγκολπωθῆ συνειδητὰ τὴν οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιο τοῦ 1920 καὶ εἶχε συνεργασθῆ μὲ τὸν καινοτόμο Μελέτιο Μεταξάκη στὶς προοπτικὲς τῆς, ὥστε νὰ θεωρῆται πρωτοπόρος Οἰκουμενιστῆς καὶ ὡς ἓνας ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν¹³.

Τρίτον. Ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός, ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀποτειχίσεως αὐτοῦ (1969), εἶχε βαθεῖαν τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι εἶναι Ἀντιοικουμενιστὴς καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀγωνισθῆ μὲ θεολογικὴ συνέπεια καὶ χωρὶς διλήμματα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, στὸν ὁποῖο ἐμπεριέχεται βεβαίως καὶ τὸ Ἡμερολογιακόν· τοῦτο ἐστοίχισε εἰς Αὐτὸν πολλὰς διώξεις καὶ συκοφαντίας, τόσο ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους, ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς σφαλλομένους Παλαιοημερολογίτας, δηλαδή ἔπραξε (καὶ ἔπαθε) ὅ,τι πράττει (καὶ πάσχει) σήμερα μετά ἀπὸ τεσσαράκοντα ἔτη ὁ †**Ε.Ρ.Π.Α.**

• **Οἱ πηγές** μαρτυροῦν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Κυπριανός οὐδέποτε ἀνέμενε τὴν νομιμοποίησι καὶ ἐπιβεβαίωσι τῆς ἐκκλησιαστικῆς στάσεώς του ἐναντι τῆς αἰρέσεως ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φαίνονται μὲν ὅτι ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἔχουν ὅμως ἀπολέσει τὴν θεολογικὴ Συνέπεια-Συνέχεια-Ἀξιοπιστία, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν χριστο-αἰσθησι τῆς ἱεραποστολικῆς διαστάσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀντιοικουμενισμοῦ, δηλαδή ἀπὸ τοὺς ἐνσαρκωτάς ἐνός στεῖρου καὶ χωρὶς ὄραμα ἀντιοικουμενισμοῦ.

* * *

Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμεθα εἰλικρινῶς, τόσο οἱ Προϋποθέσεις Ἀντι-οικουμενιστικῆς Γνησιότητος, ὅσο καὶ τὸ Βασικὸ Πλαίσιο Κριτηρίων, στὰ ὁποῖα ἀναφερθήκαμε συνοπτικῶς καὶ ἐπιλεκτικῶς, νὰ ὠθήσουν τοὺς ὀποθενδήποτε Ἀντι-οικουμενιστὰς σὲ μία προσεκτικωτέρη αὐτοκριτική, ὥστε νὰ μὴ παρασύρονται ἐφ' ἑξῆς ἀπὸ ποικίλες προκαταλήψεις καὶ «λόγους περιφερομένους», ἀλλὰ μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη νὰ σπεύδουν μετὰ χαρᾶς εἰς ἔνωσιν μὲ ὁμοδόξους πρὸς αὐτοὺς Ἀντι-οικουμενιστὰς, τοὺς θεαρέστως ἐνισταμένους κατὰ τῶν «ψευδεπισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων» Οἰκουμενιστῶν, σπουδάζοντες νὰ ἀπαλλάξουν «σχισμάτων καὶ μερισμῶν τὴν Ἐκκλησίαν»⁶, χάριτι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

*Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
9η/22α Ἰουνίου 2012
† Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας*

1. Βλ. ένδεικτικῶς Ιστολογία: «**Ἀκτῖνες**» (18.06.2012), «**Πατερική Παράδοση**» (18.06.2012), «**Ἀποτειχίση**» (18.06.2012), καὶ «**Αὐγουστίνος Καντιώτης**».
2. «**Διορθόδοξον Συνεδρίου Θεσσαλονίκης**» (20-24.9.2004), θέμα: «*Οἰκουμενισμός: Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις*», ἔφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1577/17.12.2004, σελ. 5· περιοδ. «**Θεοδρομία**», Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 504-521· περιοδ. «**Παρακαταθήκη**», ἀριθ. 38/Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2004, σελ. 2-12.
3. Πρβλ. «*Ὁρθοδοξία καὶ “Οἰκουμενισμός”- Μία Ὁρθόδοξος Γνωμάτευσις καὶ Μαρτυρία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς*», περιοδ. «**Κοινωνία**», Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1875, σελ. 95-101· ἔφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 235/1.6.1975.
4. **Ἱερομονάχου Ἰσαάκ**, Βίος Γέροντος Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου, σελ. 690, Ἅγιος Ὅρος 2004.
5. **Ἰωάννου Καρμίρη**, Δ.Σ.Μ. τ. Β΄, σελ. 953 [1051], ἔκδοσις β΄, Graz-Austria 1968.
6. **Ἰεροῦ Κανόνος** τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου (861, ἐπὶ Μ. Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως).
7. **Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου**, PG τ. 160, στλ. 101CD.
8. **Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου**, PG τ. 160, στλ. 536CD.
9. Βλ. **Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ**, PG τ. 90, στλ. 128D.
10. Βλ. **Ὀσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου**, Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 30, ἔκδοσις ζ΄, Ἀθῆναι 1970.
11. **Ζ΄ Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου**, «*Συνοδικὸν Ὁρθοδοξίας*».
12. **Διονυσίου Μ. Μπατιστάτου** (ἐπιμέλ.), Πρακτικὰ καὶ Αποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου (10.5-8.6.1923), σελ. 72 καὶ 189, Ἀθῆναι 1982.
13. Βλ. **Αντωνίου Μ. Παπαδοπούλου**, «*Ἡστάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν Σχέσεων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἐτεροδόξους*», σὺν Μαρτυρία καὶ Διακονία τῆς Ὁρθοδοξίας Σήμερα, τ. II, σελ. 85-87, ἔκδοσις «Ἀδελφῶν Κυριακίδη», Θεσσαλονίκη 1998· **Ἀρχιμ. Θεοκλήτου Α. Σπράγκα**, Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἱστορία..., τ. Β΄, σελ. 901-914, Ἀθῆναι 1970.